

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro tertio Decretalium, In Quo De Obligationibus, Beneficiis, Aliisque Juribus Clericorum saecularium, & Regularium agitur ...

Pirhing, Ehrenreich

Dilingae, 1676

Eminentissimo Et Reverendissimo Principi Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Nidhardo, Serenissimi Regis Hispaniarum Consiliario Intimo, Nec Non Apud Sanctam Sedem Oratori Catholico, Principi Suo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98275](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98275)

EMINENTISSIMO
ET
REVERENDISSIMO
PRINCIPI
SACRÆ ROMANÆ ECCLESIAE
CARDINALI
NIDHARDO,
SERENISSIMI REGIS
HISPANIARUM
CONSILIARIO INTIMO,
NEC NON
APUD SANCTAM SEDEM
ORATORI CATHOLICO,
PRINCIPI SUO CLEMENTISSIMO.

*N*atalis soli dulcedo non tantum homines, sed meos quoque Canones trahit, Reverendissime & Eminentissime Princeps. Roma nati sunt sanctissimus Parentibus, summis Pontificibus: Romam anhelant. Non distulsem iustissima desideria, si occurrisset Patronus, cui diutinos peregrinos commendarem. In mentem quidem primo venerat Eminentia Tua; nec enim solus vacuus eram à luce gloriae Tuae, Mundum implentis: sed verecundia cum studio Te colendi luctabatur. Invenitabat communis Patria, & veteris vita ratio: repellebat timor, ne forsitan ignotus obturbarem. Tandem ipse Liber litem diremit, tot titulos audendi suggerens, quot ipse continebat, nempe Tertius Decretalium, quinquagenis non pauciores.

Ut

EPISTOLA DEDICATORIA.

Vt omitterem ceteros, Primus effecit, quia solus videbatur suffecturus. Is, qui Vitam & Honestatem Clericorum depingens, imago Tuarum Eminentissimarum Virtutum est, sed rudis; Neque enim Gregorii, Innocentii, & Honorii, qui ibi fingunt mores suorum, prescribere ausi sunt eam sapientia mensuram, Prudentia cautelam, Modestia decentiam, Vita accuratissimam integritatem, erga omnes suavissimam Humanitatem, cum Maestate iunctam, atque in Deum summam pietatem, quas in Te Roma cum admiratione predicat, & Germania de te Gloriosa, cum plausu, audit. Et meritò minus exigebant illi, quia plebem attonforum informabant. Tua Vita Hierarchas docet Honestatem, tanto cum excessu, quanto Galeri ostrum superat Lintei nives. Iste Muriceus tantorum decorum succus in Te iam olim notatus, Eminentiam Tuam prodidit, ut quamvis Religiosa demissionis, (& quidem illius, quæ splendidos Titulos maxime fugit) Testa Te involueres ad latendum, nihilominus, velut pretiosum Conchylum, unâ cum latebrâ, rapereris ad Purpuram exornandam.

Liceat apertius loqui, & veram causam dare propositi mei, Eminentissime Princeps. Primus es, quem Germana Societas Jesu Cardinalitiae Familia peperit, salva Matris integritate. Hinc ego eiusdem alumnus minimus Eminentiae Tuae per hunc meum qualemcunque Legatum humillimè gratulor, non quia Cardinalis es (ignosce Theutonico Candori, & sensui Loioleo) sed quia talis, & sic creatus, natusque es, illas Matris visceribus, id est, nullâ legum rupturâ, & nonnisi Summi Capitis auctoritate, & peccati intentati minis, ad altissimum culmen perpulsus. Vive itaque securus in apice, ad quem cautissimè ascendisti. Meumque hunc librum clementissimâ manu ita accipe, ut si Tuo Sapientissimo iudicio dignus fuerit visus, per ipsum velut publicum instrumentum Romanae Sanctissimæ Sedi, ac Tuo Eminentissimo Patrum Purpuratorum Collegio testatum facias, Germanos Pontificiarum Constitutionum Sanctitatem, eo, quo decet, id est, summo loco habere, atque inter illos Dilingam nostram pro viribus conari, ut meliore luce reparet, quod olim VVittenberga infami flammâ in easdem peccavit. Illuc verò vel maxime conniti (& nisi me fallo, feliciter) ut contrafrendenti licet heresi extorqueat confessionem, ex tanto Papalium Sanctionum toti populo Christiano propositarum Oceano, ne unam quidem guttam esse, quæ erroris convinci possit: ingenti argumento, Apostolicum Oraculum adeo veri, & sinceri esse securum, ut non tantum, cum credenda proponit, errare non possit, sed etiam cum sequenda, fugiendâque sancit, nequeat halucinari. Quâ certitudine legat Purpuratos Senatores, iam non attinet dicere; in Tua
Emi-

EPISTOLA DEDICATORIA.

Eminentia erratum non fuisse, *speratissimus* eventus docet, & *secundissima* Mundi gratulantis fama. Hanc, contra alias consuetæ *inconstantia* suæ genium, Tibi esse *constantissimam*, & quod *Religiosissimo* animo Tuo multo antiquius est, Cælum Tibi manere *faventissimum*, ut *obstrictissimè*, ita *enixissimè* precor, cum mei, Collegii Dilingani, & Totius Nostri Ordinis *demississima* commendatione. Dilingæ ipso die festo S. Patriarchæ Nostri Ignatii. Anno 1676.

EMINENTIÆ TUÆ

Servus obstrictissimus

ERNRICUS PIRHING
SOC. JESU.